

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 15CoE/143/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615203189
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7615203189.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v exekučnej veci oprávneného PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti povinnému A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. XXX/XX, K. S., o vymoženie 2.571,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 2Er/140/2015-20 zo dňa 05.03.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že oprávnený sa návrhom domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnému na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. v Bratislave pod sp. zn. 428/07/14 zo dňa 23.09.2014. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 44 ods.2 a 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 45 ods.1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 2 písm.a) a b) a d), § 3 ods.1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvého stupňa uviedol, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 06.02.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500021038, ktorou sa povinný zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach. Túto zmluvu súd prvého stupňa posúdil v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov ako podnikanie) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania). Rozhodcovský súd rozhodol na základe rozhodcovskej zmluvy, a preto súd sa zaoberal predloženou rozhodcovskou zmluvou. Uviedol, že hoci sú obe zmluvy na samostatných tlačivách je zrejmé, že rozhodcovská zmluva bola uzatváraná súčasne so zmluvou o úvere. Obe zmluvy sú formulovanými zmluvami, teda je zrejmé, že povinný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah predloženej rozhodcovskej zmluvy a podmienky zmluvy si osobitne nevyjednal, teda nemal možnosť ovplyvniť znenie rozhodcovskej zmluvy a doložky v nej zakotvenej. Mohol len zmluvu jednoducho úverovú a aj rozhodcovskú ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam. Vzhľadom k tomu súd považuje rozhodcovskú doložku za neprijateľnú, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa považoval rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú podmienku a v zmysle ustanovenia § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka aj za neplatnú, a preto rozhodcovský súd nemal právomoc vec prejednať a vydať rozhodcovský rozsudok. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na výkon exekúcie súd preto zamietol.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal oprávnený odvolanie, ktorým navrhol napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a vrátiť na ďalšie konanie, pričom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,84 eur.

Oprávnený v odvolaní poukázal na to, že pojem spotrebiteľ v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29 je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímaná a obozretná. Rozhodcovská zmluva číslo 8500013045 je samostatným úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, resp. jej trvania ako takej. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Podľa bodu 7 rozhodcovskej zmluvy, dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Mal za to, že za individuálne dojednané sa podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka považuje ustanovenie, ktoré spotrebiteľ mohol ovplyvniť čo do jeho obsahu, mohol ovplyvniť jeho zaradenie do zmluvy bez toho, aby to malo dôsledky na následné uzavretie hlavnej zmluvy a mohol ovplyvniť jeho zaradenie do komplexu vzájomných práv a povinností zmluvných strán bez toho, aby to malo dôsledky na následné uzavretie hlavnej zmluvy. Oprávnený tvrdil, že uvedená rozhodcovská zmluva nebola nikdy podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Považoval za nesporné, že povinný mohol vlastným úkonom ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy, a teda aj obsah vzájomného vzťahu s oprávneným. Preto podľa jeho názoru preto rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou, pričom citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2012, sp. zn. 3MCdo/14/2011. Oprávnený zároveň poukázal na to, že rozhodcovské konanie poskytuje spotrebiteľovi minimálne rovnaký a v niektorých smeroch oveľa širší rozsah ochrany a možnosti uplatnenia práv, ako je tomu v konaní pred súdom. Uviedol, že rozhodcovská zmluva nespĺňa ani všeobecnú definíciu neprijateľnej podmienky a ide o jej platné dojednanie, keďže spotrebiteľovi dávala možnosť na výber pri podaní žaloby. Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Konanie pred rozhodcovským súdom je teda len alternatívne. V závere odvolania oprávnený poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Žiline a dôvodovú správu k ustanoveniu § 53 ods.4 písm.r) Občianskeho zákonníka.

Povinný ani súdny exekútor sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p., ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.). Po preskúmaní uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p. odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na doplnenie jeho odôvodnenia a k odvolaniu oprávneného odvolací súd uvádza nasledovné.

Oprávnený v podanom odvolaní namietal posúdenie rozhodcovskej doložky obsiahnutej v rozhodcovskej zmluve č. 8500013045 zo dňa 26.06.2012 ako neprijateľnej podmienky a že rozpor rozhodcovskej doložky s § 53 ods.4 písm.r) Občianskeho zákonníka nemá za následok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky.

Odvolací súd z pripojeného spisu zistil, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 06.02.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500021038, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť v 42-mesačných splátkach po 80,37 eur. Celkovú čiastku, ktorú mal povinný zaplatiť, predstavovala suma 3.375,54 eur. V posudzovanom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. v Bratislave sp. zn. 428/07/14 zo dňa 23.09.2014 s právoplatnosťou dňa 05.11.2014 a vykonateľnosťou dňa 11.11.2014.

Základnou podmienkou na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je platný exekučný titul, ktorý nezaväzuje na plnenie objektívne nemožné, právom nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi. V danej veci exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v prílohe zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Preto základnou otázkou bolo určenie, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe platne dohodnutej rozhodcovskej doložky.

Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento napr. v uznesení zo dňa 09.02.2012, sp. zn. 3Cdo/122/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podobne v uznesení zo dňa 05.12.2012, sp. zn. 6Cdo/135/2012 uviedol, že ak je právomoc rozhodcovského súdu závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods.2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Ďalej v uznesení zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 6Cdo/1/2012 zdôraznil, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálno nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

V posudzovanom prípade sa rozhodcovská doložka nachádzala v čl. 5 Rozhodcovskej zmluvy č. 8500021038 zo dňa 06.02.2013 uzavretej medzi oprávneným a povinným.

Podľa bodu 2 Rozhodcovskej zmluvy, veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

Podľa bodu 3 Rozhodcovskej zmluvy, veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to nasledovne: dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorila, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa bodu 5 Rozhodcovskej zmluvy, akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: 1/ Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o.; 2/ Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.4 písm.r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Oprávnený mal za to, že rozhodcovská doložka je len alternatívna, a teda sa nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou.

Ustanovenie § 53 ods.4 písm.r) Občianskeho zákonníka nie je o možnosti výberu medzi všeobecným a súkromným súdom, ale predovšetkým o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Odvolací súd sa v zmysle vyššie uvedeného stotožňuje s posúdením uvedenej doložky ako neprijateľnej podmienky, nakoľko praktickým dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej doložky je skutočnosť, že spotrebiteľovi, teda povinnému, bola fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Pre povinného to znamenalo povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v Rozhodcovskej zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť.

Oprávnený v odvolaní ďalej namietal, že rozhodcovská doložka má všetky znaky individuálne dojednaného ustanovenia, a to s poukazom na body 2 a 3 Rozhodcovskej zmluvy.

Odvolací súd však zastáva názor, že spôsob, akým bola rozhodcovská doložka v Rozhodcovskej zmluve v prejednávacom prípade koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok (ide o zmluvu o revolvingovom úvere a rozhodcovskú zmluvu, obe podpísané v jeden deň), ktorým oprávnený sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Je otázne, či by oprávnený poskytol povinnému úver aj bez podpísania Rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej doložky v Rozhodcovskej zmluve, resp., že by si povinný osobitne vymienil jej dojednanie. Naopak, Rozhodcovská zmluva je formulárová zmluva, ktorú povinný nemohol nijako ovplyvniť, mohol ju len ako celok odmietnuť alebo podpísať. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažuje rozhodcovskú doložku za individuálne dojednanú, ale stotožňuje sa so záverom súdu prvého stupňa, ktorý ju považuje za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm.r) Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za preukázané, že rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom je exekučný titul, sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán, nakoľko rozhodcovská doložka nebola platne dohodnutá. Rozhodcovský rozsudok vydaný v tomto konaní preto nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia a v zmysle § 219 ods.1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

V odvolacom konaní bol oprávnený neúspešný, preto podľa § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p. mu nevzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Ostatným účastníkom preukázateľné trovy konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že im náhradu nepriznáva.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.